

Sygn. akt I C 1155/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 września 2020 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny:
Przewodniczący: sędzia Tadeusz Kotuk
Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Szymańska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 września 2020 r. w G. sprawy z powództwa W. J. przeciwko Towarzystwu (...) w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) w W. na rzecz powoda W. J. kwotę 34.025 zł (trzydzieści cztery tysiące dwadzieścia pięć złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia 20 kwietnia 2018 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) w W. na rzecz powoda W. J. kwotę 3.419 zł (trzy tysiące czterysta dziewiętnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nakazuje ściągnąć od pozwanego Towarzystwa (...) w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 591,60 zł (pięćset dziewięćdziesiąt jeden złotych sześćdziesiąt groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 1155/19

UZASADNIENIE

STAN FAKTYCZNY

W dniu 1 marca 2017 r. na parkingu sklepu (...) próbował zatrzymać sprawców kradzieży, którzy chcieli odjechać samochodem M. (...) nr rej. (...). Uderzyli powoda przodem pojazdu. Powód znalazł się na masce jadącego samochodu, na skutek manewrów kierującego powód spadł z maski samochodu na jezdnię, prawa noga powoda dostała się pod lewe koło tego pojazdu. Sprawcy kradzieży odjechali. Powód z trudem dotarł do parkingu sklepu, udzielono mu tam pierwszej pomocy. Został następnie odwieziony na (...) Szpitala w centrum G.. Poza uszkodzeniem nogi stracił sporo krwi, miał liczne otarcia, zniszczoną odzież. Powód był funkcjonariuszem Policji, w momencie w/w interwencji był poza godzinami służby.

Dowód: karta z (...), k. 15

protokół powypadkowy, k. 16-17

fotografie uszkodzeń ciała i odzieży, k. 18-40

zeznania powoda, k. 126 verso - 127

Pojazd, którym poruszali się sprawcy był ubezpieczony w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w Towarzystwie (...) w W..

Okoliczność bezsporna

W wyniku w/w zdarzenia u powoda doszło do urazu zmiążdżeniowego podudzia prawego ze: złamaniem kostki przyśrodkowej prawej stawu skokowo-goleniowego, złamaniem bloczka kości skokowej, uszkodzeniem I. i II. stopnia więzadeł strzałkowych stawu skokowo-goleniowego, odpowiedzią zapalną tkanek miękkich (mięśni tkanki podskórnej), destabilizacją ścięgna mięśnia strzałkowego długiego. Dolegliwości bólowe były znaczne, w kategorii cierpienia (ze zmiennym nasileniem). W stopniu znacznym trwały 3 tygodnie, później ustępowały, ale nawróciły po zdjęciu unieruchomienia, czyli po następnych 3 tygodniach, wynikały z zaostrzenia związanego z ruchem i fizjoterapią. Powód przed kilka tygodni nie obciążał uszkodzonej kończyny. Po 3 tygodniach wroczył do służby, ale z ograniczeniem. Przykurcz stawu skokowo-goleniowego prawego pod podwichanie ścięgna mięśnia strzałkowego długiego upośledzają funkcję kończyny dolnej prawej, co ma negatywnym wpływ na sprawność powoda jako policjanta, natomiast w życiu codziennym powód zachowuje pełną wydolność. P. wymagał po wypadku opieki osób trzecich przez okres 3 tygodni codziennie po 6-8 godzin, następnie do trzech miesięcy co drugi dzień po 4 godziny. Leczenie przebiegało prawidłowo, rokowanie co do pełnego wyleczenia jest złe.

Dowód : opinia biegłego, k. 135-140, 163-164

zeznania powoda, k. 126 verso - 127

zeznania I. J., k. 125 verso – 126

zeznania J. J., k. 126 – 126v

W postępowaniu likwidacyjnym ubezpieczyciel wypłacił powodowi: tytułem zwrotu kosztów opieki 602 zł. Nie wypłacił żadnego zadośćuczynienia powołując się na uzyskanie przez poszkodowanego nawiazki w kwocie 13.000 zł.

Okoliczności bezsporne

OCENA DOWODÓW

Opinia biegłego jest zdaniem Sądu jasna, pełna i wewnętrznie niesprzeczna. Zarzuty pozwanego zostały w pełni wyjaśnione w opinii uzupełniającej. Nie ma zdaniem Sądu potrzeby dalszego uzupełniania dotychczasowej lub dopuszczania opinii innego biegłego.

Zeznania świadków i powoda są szczerze i wiarygodne. W warstwie opisu stopnia cierpienia powoda po wypadku są zbieżne z opinią biegłego. To samo dotyczy kwestii potrzeb i zakresu opieki osób trzecich.

Dokumentacja związana z wypadkiem, w tym lekarska jest rzetelna i została bez krytycznych uwag wykorzystana przez biegłego.

KWALIFIKACJA PRAWNA

Zasada odpowiedzialności pozwanego w danym przypadku jest oczywista, wynika z popełnienia przez kierującego sprawcę czynu niedozwolonego polegającego na celowym najechnaniu na pieszego (art. 822 k.c. w zw. z art. 415 k.c.).

Jeżeli chodzi o żądanie ***zadośćuczynienia*** (29.000 zł, k. 148 verso) to zdaniem Sądu roszczenie w tym zakresie jest w pełni zadane. Wypadek spowodował skutki bólowe w pierwszej fazie bardzo poważne (ból na poziomie cierpienia, co wyraźnie potwierdził biegły ortopeda). Wypadek pozostawił też trwałe negatywne następstwa somatyczne (przykurcz), nie dające dobrego rokowania na przyszłość. Powód przez 3 tygodnie był całkowicie wyłączony z normalnego funkcjonowania.

Sąd nie podzielił poglądu pozwanego odmawiającego wypłaty jakiegokolwiek zadośćuczynienia z uwagi na uzyskanie przez powoda nawiazki (w postępowaniu karnym, 13.000 zł), która zdaniem Sądu nie pełni funkcji zadośćuczynienia cywilnoprawnego za ból i cierpienie i jakkolwiek powinna być brana pod uwagę przy ustalaniu sumy zadośćuczynienia, to nie w drodze czysto arytmetycznego działania. W niniejszej sprawie powód poniósł szkodę w

wielu wymiarach (ból, koszty opieki, zniszczenie mienia, koszty leczenia, dojazdu). Przypisanie nawiązki akurat w całości na zadośćuczynienie dochodzone na podstawie art. 445 k.c. jest już z tego względu problematyczne i wydaje się celowym zabiegiem ubezpieczyciela opartym na jakimś arbitralnym schemacie. Po drugie, w niniejszej sprawie zadośćuczynienie dotyczy oceny bólu i cierpienia powoda, a nie tak istotnych elementów zdarzenia, jak oczywisty zamach na człowieka i próba przejechania go samochodem, co w znacznej mierze mieści się w ramach reakcji karnej na ten czyn i związanego z tym instrumentarium środków karnych, takich jak nawiązka. Nie jest więc tak, że płaszczyzna, na której można by rozpatrywać zaliczenie nawiązki jest identyczna z problematyką cierpienia i bólu powoda po tym wypadku. Gdyby nawiązka była znacznie wyższa i zbliżała się lub przewyższała należne powodowi zadośćuczynienie bądź gdyby sam wypadek miał cechy zwykłego zdarzenia drogowego, ocena Sądu mogłaby być odmienna. Ponadto należy zauważyć, że pozwany zupełnie lakonicznie powołał się na tylko sam fakt uzyskania przez powoda nawiązki, a nie udowodnił ani nawet nie uzasadnił dlaczego owa nawiązka w okolicznościach sprawy powinna być zaliczona na poczet zadośćuczynienia, nie zrealizował więc obowiązku wynikającego z art. 6 k.c. Biorąc pod uwagę, że prosty automatyzm w tego rodzaju sprawach nie następuje, owo zaniechanie pozwanego skutkowało negatywnymi dla niego skutkami prawnymi.

Z tych przyczyn powództwo w tym zakresie zostało w pełni uwzględnione z uwagi na treść art. 445 par. 1 k.c.

Jeżeli chodzi o roszczenie o zwrot **kosztów opieki** osób trzecich (5.025 zł, k. 149 verso), również uznano je za zasadne w całości. Powód wymagał opieki przez pierwsze trzy tygodnie przez średnio 7 godzin dziennie, czyli 147 godzin). Przez następne 3 miesiące, po 4 godziny dziennie, czyli $92 \text{ dni} / 2 * 4 \text{ godziny} = 184 \text{ godziny}$). Stawka za godzinę opieki przyjęta przez powoda w 2017 r. (17 zł) jest zdaniem Sądu rzetelna i niewygórowana. Mając powyższe na uwadze uznano, że jest to łącznie koszt zasadny w świetle zakresu i związku przyczynowego ze skutkami wypadku (art. 444 par. 1 k.c.).

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w **punkcie I** sentencji na mocy art. 822 k.c. w zw. z art. 415 k.c. w zw. z art. 444 par. 1 k.c., art. 445 par. 1 k.c., art. 14 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych [...], art. 481 par. 1 i par. 2 k.c.

KOSZTY

W **punkcie II** sentencji na mocy art. 98 k.p.c. zasądzone od przegrywającego proces pozwanego koszty przeciwnika, na które składa się: opłata sądowa od pozwu (200 zł), rozszerzonego powództwa (1.602 zł), opłata za czynności radcy prawnego w stawce minimalnej (1.800 zł, par. 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, ze zm.), opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł), zaliczka na biegłego (700 zł).

W **punkcie III** sentencji na mocy art. 98 k.p.c. w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nakazano ściągnąć od przegrywającego proces pozwanego niezaliczowaną część wynagrodzenia biegłego.